

πον, τόν Κ. Δούμαν, τὰ δὲ Μεταλλουργεῖα τοῦ Λαυρίου τὸν Κ. Σιμόπουλον, καὶ ἡ Μεταλλευτικὴ Ἑταιρεία τὸν Κ. Ρεβε-
(Αἰών).

Τὸ νέον Βουλευτήριον.

Μετὰ μεγάλης δραστηριότητος διώκονται αἱ ἐργασίαι ἐν τῷ νέῳ βουλευτηρίῳ, ἀφελκτικῶς δὲ ἡ ἐναρξίς τῆς Βουλῆς γενήσεται ἐν τῇ νέᾳ αἴθουσῃ. Ἡ αἴθουσα παραδοθήσεται ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος τὴν ἐρχομένην Πέμπτην, οὐχὶ μὲν καθ' ἅλα τελειωμένη ἀλλ' ἀρκούντως συμπεπληρωμένη, ὅπως καταστήσῃ δυνατὴν τοῦλάχιστον τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς ἐναρξέως. Μετὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν αὐτὴν, θὰ ἐπισητῇ ἡ ἀνάγκη τῆς διακοπῆς τῶν συνεδριάσεων ἐπὶ εἴκοσιν ἔτι ἡμέρας, ὅπως τελειώσῃ πᾶσαι αἱ ἐργασίαι τῆς αἰθούσης.

Ἄλλως τε, ὡς πιθανώτατον, καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τούτου, δὲν θὰ ᾖ δυνατὴ ἡ συμπλήρωσις τῆς ἀπαρτίας ἑκατοσίων τῶν Βουλευτῶν, καὶ μάλιστα οἱ ἐκ τῶν σταφυδοφόρων ἐπαρχιῶν, ὑπόχρεοί εἰσι νὰ παρκαμίνωσιν, ἐν τοῖς κτήμασιν ἑαυτῶν, μέχρι τοῦ πέρατος τοῦ τρυγητοῦ καὶ τῆς ἐκπονήσεως τῶν προϊόντων τῶν.

Ἡ νέα αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων εἶναι ἀρκούντως καλὴ, θὰ ᾖτο δὲ κρείττων κατὰ πολὺ, ἐὰν μὴ κατέστρεφον αὐτὴν οἱ δύο σγκώδεις μαρμαρίνοι κίονες, κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ καὶ ἀνευ ῥαβδώσεων, οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς στηθέντες, ὅπως ὑποβαστάσῃ τὴν στέγην διότι τὰ τοιχώματα τὰ ἀνω κατεσκευάσθησαν λιαν ἀδύνατα, ὅπως φέρωσιν ἀσφαλῶς τὸ βάρος τῆς ὀροφῆς. Ἡ αἴθουσα αὕτη εἶναι σχήματος ἡμικυκλικοῦ, διαμέτρου μέτρων εἴκοσι καὶ ἡμίσεως, τόξου δὲ δέκα καὶ 25 ὑπεκατομέτρων. Τὸ ὕψος τῆς αἰθούσης, ἀπὸ τῆς βάσεως μέχρι τῆς ὀροφῆς, εἶναι μέτρων δεκαεξί. Τὸ προεδρεῖον, ὕψους ἐνὸς μέτρου καὶ 80 ὑπεκατομέτρων, ἐγείρεται ἐν τῷ μεταξύ τῶν δύο μεγάλων κίωνων διαστήματι, εἶναι δὲ ἀρκούντως κομψῶς κατεσκευασμένον ἐκ ξύλου καρυῆς. Ἐμπροσθεν τοῦ προεδρείου, καὶ ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἄξονος τοῦ ἡμικυκλίου, ἀντικρῦ δὲ ὅλως τῶν ἀμφιθεατρικῶς θεθειμένων ἐδωλίων τῶν Βουλευτῶν, πῆγνυται τὸ βῆμα. Μεταξὺ τοῦ βήματος καὶ τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν ἐδωλίων τῶν Βουλευτῶν ὑπάρχει κενὸν τὸ διάστημα ἡμικυκλικόν, ἀπ' αὐτοῦ δὲ χωροῦσιν ἀναβαίνοντα πρὸς τὸν τοῖχον καὶ θεθειμένα ἀμφιθεατρικῶς, τὰ βουλευτικὰ ἐδῶλια, κατεσκευασμένα ἐκ ξύλου καρυῆς, ἔχοντα δ' ἑκάστον μικρὸν τι γραφεῖον, πρὸς γήσιν τῶν καθημένων. Τὰ ἐδῶλια ὅλα εἰσὶ διακόσια πεντήκοντα, ἦτοι καὶ πενήκοντα ὑπὲρ τὰ χροῖσμα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Βουλευτῶν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσῃ ταῦτα, καὶ ἐντὸς βραχέος χρόνου, διὰ τοὺς Βουλευτὰς προσαρτηθησόμενης τινος νέας ἐλληνικῆς ὑποδοῦλου ἐτι χώρας. Ἄνωθεν τοῦ Προεδρείου κεῖται τὸ διὰ τὴν Βασιλισσαν προωρισμένον θεωρεῖον, ὅπερ θέλει κοσμηθῆ πρεπόντως. Δεξιᾷ τοῦ θεωρείου τῆς Βασιλισσῆς, κεῖται τὸ θεωρεῖον τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος, ἀρκούντος ἐνὸς, ἀριστερᾷ δὲ τὸ προωρισμένον διὰ τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τὰ πρόσωπα τῆς ἀκολουθίας τῶν Βασιλέων καὶ αὐτῶν. Δεξιᾷ τοῦ διπλωματικοῦ θεωρείου ὀρίσθησαν δύο θεωρεῖα διὰ τὰς Κυρίας, ἀριστερᾷ δὲ τοῦ θεωρείου τῆς βασιλικῆς Οἰκογενείας, τρία θεωρεῖα διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ προεδρείου καὶ τοῦ βήματος κεῖνται τὰ διὰ τοὺς ἐφημεριδογράφους ὀρισμένα τρία μεγάλα θεωρεῖα, ὧν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ὀρίσθησαν ἄλλα διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἄλλα πρόσωπα.

Ἐπὲρ τὴν πρώτην σειρὰν τῶν θεωρείων τούτων, ἐκτὸς τῶν τριῶν ὑπὲρ τὸ Προεδρεῖον, κεῖνται ἰσάριθμα, προσδιωρισμένα διὰ τὸ Κοινόν. Τὰ κοσμήματα τῆς αἰθούσης εἰσι πάντα ῥυθμοῦ ἐλληνικοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ζωοφόρου, ἐν κύκλῳ, ζωγραφηθήσεται ἡ εἰκὼν τῆς Ἀθηνᾶς, δεξιᾷ δὲ καὶ ἀριστερᾷ τὰ ὀμνιώματα τοῦ Σόλωνος καὶ τοῦ Λυκούργου. Τὴν αἰθουσαν φωτίζουν, τὴν μὲν ἡμέραν πλεῖστα παράθυρα, τὴν δὲ νύκτα φανοὶ γαζίου ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν εἰκοσιν. Οἱ Βουλευταὶ θὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ βουλευτήριον, διὰ τῆς πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου μαρμαρίνης κλίμακος, ἐξωτερικῆς καὶ ὀδηγούσης εἰς μαρμαρίνην στοάν διὰ τῆς αὐτῆς κλίμακος θὰ εἰσέρχωνται τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς Οἰκογενείας, τὰ τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος πρόσωπα καὶ αἱ κυριαί. Δι' ἄλλης πύλης, τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκατρώνη, καὶ ἀντικρῦ τῆς ὁδοῦ τῆς Βουλῆς, θὰ εἰσέρχωνται οἱ εἰς τὰ ἄλλα ἀκροατήρια ἔχοντες εἰσοδόν. Ἀπόκειται νὰ ἰδῶμεν, ἐὰν ἡ τῶν συνεδριάσεων αἴθουσα, καθὼς ἐτέρωθεν κατεσκευασμένη, θὰ ἰκανοποιῇ καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀκουστικῆς, ὅπερ εἶναι ἐκ τῶν οὐσιωδωστάτων. Ἄλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ λύσῃ ἡ πρώτη συνεδρίασις, ὅτε καὶ ἡ αἴθουσα καὶ τὰ ἀκροατήρια θὰ ὦσι πλήρη ἀνθρώπων.

Τὸ νέον βουλευτήριον, ἐκτὸς τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων, ἔχει ἐξ μεγάλων αἰθουσῶν ἡ σάλας, καὶ δέκα ἄλλους εὐρυχωροτάτους θαλάμους. Ἐν μίᾳ τῶν αἰθουσῶν, τῇ πρὸς εὐρυχωροτάτους θαλάμους. Ἐν μίᾳ τῶν αἰθουσῶν, τῇ πρὸς τὴν ἀρκτηανατολικὴν γωνίαν, μετὰ δύο παρακειμένων δωμάτων, τοποθετηθήσεται ἡ βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς. Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη εἶναι ἀρκετὰ πλουσία εἰς βιβλία, ἀφορῶντα τὸ δὴμόσιον Δίκαιον, πρὸ πάντων δὲ κέντηται τὰ πρακτικὰ τῶν πλείστων συνταγματικῶν Κρατῶν. Ἡ αἴθουσα τῆς βιβλιοθήκης χρησιμεύει καὶ ὡς ἀναγνωστήριον. Αἱ ἄλλαι αἰθούσαι καὶ οἱ θαλάμοι ὀρίσθησαν διὰ τὸ Προεδρεῖον καὶ τὰς ἄλλας ἰσχυρῆς τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τῆς Βουλῆς καὶ τῶν Βου-

λευτῶν. Ἐν μίᾳ τῶν αἰθουσῶν, ἀποτεθήσονται τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἄξονος.

Τοιοῦτον εἶναι, ἐν συντόμῳ περιγεγραμμένον, τὸ νέον βουλευτήριον, ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν οἰκονομίαν καὶ διακόσμησιν αὐτοῦ. Καὶ ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις αὐτοῦ εἶναι ἐπίσης ἀξιοπρεπὴς, καὶ ἀρκούντως σοβαρὰ. Ὀριώτερον δὲ τὸ ὅλον οἰκοδόμημα ἀναφανήσεται, ὅταν στηθῶσι τὰ κηκλιδωτὰ περιφράγματα τοῦ περιβόλου, στρωθῶσι δὲ αἱ κύλαί αὐτοῦ καὶ φυτευθῶσιν ὀλίγα τινα δένδρα.

Εἶθε τὸ νέον βουλευτήριον, ἐκ λίθου καὶ μαρμάρου ὡκοδομημένον, καὶ οὐχὶ, ὡς τὸ παλαιόν, ξυλίνου παραπήγματος δι' ἵππους, ἢ καπτελείου ἔχον τὴν ὄψιν, σημάξη νέαν ἐποχὴν, σπουδαιότεραν, σοβαρωτέραν καὶ στερεωτέραν τοῦ συνταγματικοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ καλλονὴ τοῦ νέου καταστήματος, ἀς ἐπιβάλῃ καὶ τοῖς Βουλευταῖς καὶ τοῖς ἀκροαταῖ τὴν ὀρειλομένην εὐλάβειαν, μὴ ἐπαναληθῶσιν δ' ἐν αὐτῷ αἱ ἀπαίσιαι καὶ τερατώδεις σκηναί, αἵτινες ἠσχίμωσαν τὰς ἐν τῷ προτέρῳ παραπήγματι συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, οἰκτρῶς τελειώσασθαι ἐν αὐτῷ, διὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς 19 Μαρτίου. (Αἰών.)

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Χανίων Κρήτης.

Τὰ ἐν Χανίοις Κρήτης Χριστιανικὰ Ἐκπαιδευτήρια.

Ἄλγεῖ ἡ ψυχὴ τοῦ χρυσοῦ καὶ φιλοπάτριδος πολίτου, προσβλέποντος εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἡμετέρων Σχολείων. Ἀποῦ ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ καθιδρύνονται σχολαὶ καὶ ἐκπαιδευτικοὶ σύλλογοι παρὰ ταῖς χριστιανικαῖς κοινότησι, καὶ ἐν γένει ὁ πνευματικὸς ἀγὼν ὀσημέραι θαυμασιῶς προάγεται καὶ καρποφορεῖ, παρ' ἡμῖν οὐτε δημοτικὸν Σχολεῖον καλῶς κατηριτισμένον ὑπάρχει. Τίς δὲ ἡ αἰτία τῆς καχεξίας ταύτης; Τὸ μὲν ἢ περὶ τὰ κοινὰ ὀλιγωρία καὶ ἀκηδία τῶν πολιτῶν, ὀκνοῦντων καὶ οἰονεὶ ἀλλότρια λογιζομένων αὐτὰ, μὴ ἐννοοῦντων ὅτι ἐν τοῖς κοινῶ; ἔγκειται καὶ τὸ ἴδιον αὐτῶν συμπερὸν τὸ δὲ ἡ ἰδιοτελῆς καὶ ἀσυνειδήτος διαχειρίσις τινῶν τῶν τὰ κοινὰ διαχειριζομένων. Εἰς τριακοσίας χιλιάδας γροσίων συμποσοῦται σήμερον τὸ χρέος τῆς κοινότητος ἡμῶν, μόλις ἀριθμοῦσης τριακοσίας οἰκογενείας. Τεσσαράκοντα δὲ περίπου χιλιάδες γροσίων ὀφείλονται εἰς καθυστερομένους μισθοὺς τῶν διδασκάλων Παράσταν εἰς τὰς πρότινος χρόνος γενομένας ἐξετάσεις τῶν χριστιανικῶν Σχολείων, καὶ μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησα αὐτά; μετὰ λύπης μου δὲ ὁμολογῶ ὅτι δὲν εὔρον τὸ ἀποτέλεσμα εὐχάριστον. Δὲν ἀνοῦμεθα μὲν ὅτι τινὲς τῶν διδασκάλων ἐξετέλεσαν καλῶς τὰ χρέη αὐτῶν, ἀλλὰ καθ' ὅλον ἐξετάζομενον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων ἦκιστα εὐρήσθησε τὸ ἀκροατήριον. Καὶ βεβαίως ὅταν δὲν λαμβάνηται ἡ προσήκουσα πρόνοια εἰς τὸν διορισμὸν τῶν διδασκάλων, ὅταν ἐλλείπη ὀλοσχερῶς ἐκ μέρους τῆς ἐφορίας ἡ ἀναγκαία ἐπιβλεψίς τῶν τε διδασκόντων καὶ διδασκομένων, ὅταν δὲν πληρώνονται τακτικῶς οἱ διδάσκαλοι, ἀλλὰ δίκην ἐπαίτων τείνουσι χεῖρα ἰκέτιδα ἐκλιπαροῦντες τὸν μὲν καὶ τὸν δὲ ὅπως τοὺς χρεώσων ἀπέναντι τῶν μισθῶν τῶν, φυσικὴ συνέπεια ἔσεται ἡ παραλοσία καὶ ἀποσύνθεσις τῶν σχολείων. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι αἱ τελευταῖαι ἀνωμαλίαι ἐπέδρασαν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς μικρᾶς ἡμῶν κοινότητος, ἀλλ' ἡ πρωτίστη τοῦ κακοῦ αἰτία εἶναι ἡ πλημμελής τῶν κοινῶν διαχειρίσις. Διότι καὶ αἱ κοινότητες τῆς Ρεθύμνης καὶ Πρακλείου ὑπὸ τὰς αὐτάς διετέλεσαν περιπετείας, ἀλλ' ὅμως δι' εὐφρονας καὶ πατριωτικῆς διευθύνσεως καὶ διδασκῆρια λαμπρὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν κέντηνται καὶ τὰ σχολεῖα τῶν εἰς ἀκμαίαν διατελοῦσι κατὰστασιν εἰς ὀκτακοσίας δὲ περίπου χιλιάδας γροσίων ἀναβαίνει ἡ χρηματικὴ περιουσία τῆς κοινότητος Ρεθύμνου, ἐκ τῶν τῶν τῶν ὁποίων συντηροῦνται τὰ σχολεῖα αὐτῆς. Ὅποια διαφορὰ μεταξὺ τῶν κοινοτήτων ἐκεῖνων καὶ τῆς ἡμετέρας! Ἐκεῖναι ἠμύοισαν νὰ διευθύνωνται ὑπὸ ἀνδρῶν εὐφρονούντων, καὶ ὑπὸ ἀκραϊνοῦς φιλοπατρίας ἐμπνεομένων, ἡ δὲ ἡμετέρα ὅτε μὲν ὑπὸ ἀμούσων καὶ ἀνικάνων, ὅτε δὲ ὑπὸ ἀγυρτῶν, ῥαδιοῦργων καὶ ἰδιοτελῶν, ἀντὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφερόντων τὰ κοινὰ λυμαινομένων καὶ θυσιαζόντων. Καὶ μεταξὺ μὲν τῶν κατὰ καιροὺς ἐφῆρων ὑπῆρξαν καὶ τινες μὲ καλὰς διαθέσεις, ἀλλ' οὐτε τὸν ἀπαιτούμενον νόον, οὐτε θέλουν ἰσχυρὰν εἶχον ν' ἀντιταχθῶσιν πρὸς ἄλλους ῥαδιοῦργους καὶ ἰδιοτελεῖς. Πρὸς κύρωσιν δὲ τῶν λόγων μου ἀρκεῖ νὰ μνημονεύσω ὀλίγα τινα. Χάρην τεσσάρων μόνον μαθητῶν διατηρεῖτο πρὸ τινῶν ἐτῶν δευτέρα γυμνασιακὴ τάξις, δι' ἣν ἐδαπάνη ἡ πτωχὴ ἡμῶν κοινότης δέκα καὶ ἐξ χιλιάδας γροσίων. Συγγρόως τότε τὸ παρθεναγωγεῖον ἔπαθε πλημμύραν διδασκάλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ μία τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης. Αὕτη ἀφίχθη ἐνταῦθα ἐξ Ἑλλάδος ἀνευ συστατικῶν, ἀγνώστου καταγωγῆς καὶ διαγωγῆς, τὴν ὁποίαν ἡ ἀρελὴ ἐφορία παρέλαβεν, ἀναθεῖσα αὐτῇ τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν διάπλασιν ἀθῶων κορασίων. Μετ' οὐ πολλοὶ οἱ ἔρασταί τῆς διδασκαλίας ταύτης ἐξυλοκοποῦντο ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, καὶ ἀντὶ διδασκάλου πᾶν ἄλλο ἀπεδείχθη. Πρώτη λοιπὸν καὶ κυριώτερα αἰτία τοῦ κακοῦ αἰτία ἡ ἀδύνητος, κρείλικ καὶ ἀγυρτία τῶν ἐφῆρων, αἰτία ἡ ἀδύνητος, κρείλικ καὶ ἀγυρτία τῶν ἐφῆρων,

Ἄλλ' ὑπὲρ πάντας τούτους ἔνοχος εἶναι ὁ Κύριος Νικόλαος Βαρούχας Ἰατρὸς, ὁ ἐπὶ ὀλόκληρον δεκαετίαν ἐφορεύων τῶν σχολείων ἡμῶν, ὑπὸ μόνου τοῦ αἰσθήματος τῆς ἰδιοτελείας ἀείποτε ἐμπορούμενος, μετεχειρίσθη τὴν θέσιν τοῦ ἐφόρου ὡς μέσον τοῦ νὰ ἀυξήσῃ τὴν ἰατρικὴν πελατεῖαν του, καὶ ὡς κλίμακα, δι' ἣς ν' ἀναβαίη τὸ Διοικητήριον χάριν πάντοτε ἰδιοτελῶν σκοπῶν οὐδέποτε δὲ εἰλικρινῶς ἐσκέφθη ἡ ἐργασίη ὑπὲρ τῶν σχολείων, τῶν ὁποίων θεωρεῖται σήμερον ὁ καταστροφῆς. Κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Ἰσμαὴλ Πασᾶ εἶχε ἐξεγερθῆ ἐνταῦθα ἡ κοινὴ γνώμη διὰ τὴν σκανδαλώδη διαγωγὴν του, καὶ ὁ τύπος πολλὰ πολλὰ κατ' αὐτοῦ ἐγράψε. Ὄφειλε λοιπὸν ἐάν εἶχε μικρὰν φιλοτιμίαν, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ παρελθόν του νὰ βῆ μίσθην τὴν διαγωγὴν του, βελτίων ἑαυτοῦ γιγνόμενος. Καὶ σήμερον εἰς μὲν τὸ Παρθεναγωγεῖον ἔχει δύο διδασκάλους συγγενεῖς του ἀμαθεῖς καὶ ἀνικάνους, καθ' ὧν γενικὰ ἐγείρονται παράπονα, εἰς δὲ τὸ σχολεῖον τῶν ἀβρένων ἀρχιπιστάτην τὸν γαμβρὸν του, γέροντα κατεσκευηκότα.

Εἶπον ἀρχόμενος τοῦ λόγου, ὅτι καὶ οἱ πολῖται διὰ τὴν ὀλιγωρίαν αὐτῶν εὐθύνονται ἐπὶ τῇ κακῇ καταστάσει τῶν σχολείων. Ἐνοχοὶ βεβαίως εἰσι τὸ μὲν διότι, γινομένης κατ' ἔτος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐφῆρων, ἀντὶ νὰ προσέρχωνται πρωθύμως καὶ ἐκλέγῃσι τοὺς καταλλήλους, οὐδεὶς πλησιάζει εἰς τὴν ἐκλογὴν πλὴν τινῶν σκοτοτόμων καὶ κτιστῶν, ἐν οἷς δὲ ὁ Κύριος Βαρούχας δημοκοπῶν ὀφείλει τὴν ἰσοδότητά του τὸ δὲ διότι ἀνέχονται τὰ κακῶς γινομένα, οὐδεὶς δὲ οὐδέποτε ὕψωσε φωνὴν ὑπὲρ τῶν κοινῶν.

Ὅτι πρὸ ἐτῶν πολλῶν εὐποροῦσα ἡ κοινότης ὀφείλει νὰ πράξῃ, σήμερον κατὰχρεως οὕσα ἐπελάβετο, οἰκοδομήσασα διδαστήριον τῶν ἀβρένων, χάριν τοῦ ὁποίου ἐξεποίησε τὰς ἀκινήτους αὐτῆς ἰδιοκτησίας, καὶ νέα δάνεια διωμολόγησε. Τὸ ἔργον ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ τότε Γενικοῦ Διοικητοῦ Ρεθύμ Πασᾶ, ἐξετελεσθῆ δὲ διὰ συνεισφορῶν καὶ νέου χρέους, ὡς εἶπον, τῆς κοινότητος. Καὶ κατ' ἀρχὴν μὲν δὲν ἐπικρίνω τὸ ἔργον, ἀλλ' ἔπρεπε, νομίζω, νὰ ᾖ ἀνάλογον πρὸς τὰ ὕλικά μέσα τῆς κοινότητος. Ἀρχαμένης τῆς οἰκοδομῆς, ἔσπευσε τότε ὁ ἰσῆσιος ἔφορος Κύριος Βαρούχας νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῶν ὀργάνων του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἀθηνῶν ὅτι ἡ ἐφορία συνεφώνησε μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Φωτίου ν' ἀναλάβῃ οὗτος τὴν οἰκοδομήν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ σχολείου ἀντὶ ἐνενηκόντα χιλιάδων γροσίων τὰ πράγματα ὅμως ἐξήλεγεσαν καὶ πάλιν ψευδόμενον τὸν Κύριον Βαρούχαν, διότι ἡ δαπάνη, καθὼς αὐτὸς λέγει, ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν ἐνενηκόντα χιλιάδας γροσίων ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ φέρω γνώμην μετρησοῦ δημοσιευθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ τῆς οἰκοδομῆς. Ὁ Κύριος Βαρούχας, ὁ διαχειριστὴς τῆς ὅλης δαπάνης, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν κοινότητα ἀκριβέστατον λογαριασμὸν, ἐν ᾧ νὰ σημειοῖ ὀνομαστὶ τὴν συνεισφορὰν ἐνὸς ἑκάστου, ἑκάστον εἶδος τοῦ ὕλικου ὀνομαστὶ καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, τὰ άτομα, παρ' ὧν ἠγόρασαν αὐτὸ, τὰς ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερομισθίων τῶν τε πληρωθέντων καὶ τῶν δωρεᾶν γενομένων, τὰ ὀνόματα τῶν ἐργατῶν κτλ. Οὕτω θέλει δυνηθῆ τὸ κοινὸν νὰ φέρῃ δικαίαν καὶ ἀμερόληπτον γνώμην.

Τοιαύτη λοιπὸν ἡ κατάστασις τῶν ἡμετέρων σχολείων. Ἄλλ' ἄρα γε ὑπάρχει ἐλπίς θεραπείας εἰς τὸ μέλλον; Τὸ παρελθὸν καὶ τὸ ἐνεστὸς οὐδόλως μᾶς ἐναρρύνουσι περὶ βελτίονος μέλλοντος; οὐδαμῶθεν ὑποφώσκει ἐλπίς καλλιτέρας τύχης. Μικρὰ καὶ πτωχὴ κοινότης, οἷα ἡ ἡμετέρα, βεβαρῶμένη μὲ τὸ ὑπέρογκον χρέος τῶν 300,000 γροσίων ἐντὸς δώδεκα ἐτῶν γενομένων, στερομένη δὲ ἄλλοθεν πόρων εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἀνακύβῃ ἐκ τῆς χρεωκοπίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔρριψαν αὐτὴν ἀφ' ἐνὸς μέρους ἡ ἀσυνειδησία καὶ ἀγυρτεία τινῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀμέλεια καὶ ἀκηδία τῶν πολλῶν.

Ἐν Χανίοις τῇ 20 Ἰουλίου 1875.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Εἶναι καιρὸς νὰ προσηλώσῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἡ ἀστυνομίας ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἄρτου, οὕτως ἡ εὐτέλεια καὶ ἡ ζυμώδης κατάστασις γίνονται ἀφορμὴ παρὰ τῷ λαῷ δικαίων παραπόνων. Ὁ κ. Λέστος πεποιθαιμεν ὅτι θὰ δεῖξῃ καὶ ἡδὴ τὴν αὐτὴν δραστηριότητα ἢν καὶ ἄλλοτε περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου διὰ τὸν λαὸν ἀντικειμένου.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος διακίσει περίπου Νάξιοι, ἐκ τῶν δῆμων Ἀπειρανθίας, καὶ Τραγαίας καταγόμενοι, διατρίβουσιν εἰς τὴν πόλιν μας. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι προσεκλήθησαν παρὰ τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ὅπως δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι ζωοκλοπῶν. Τὸ Πλημμελειοδικεῖον, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου καὶ τὴν τῆς παρελθούσης Δευτέρας δικάζον, μόλις ἠδυνήθη νὰ περαιώσῃ τὰς δίκας τῶν ἐμπαικτῶν τούτων τῶν νόμων καὶ τῆς θρησκείας. Τὰ ἐπιβητα ταῦτα ἀρμόζουσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους, διότι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν δίκων τούτων, αὐτόπται μάρτυρες ὄντες, παρετηρήσαμεν μετὰ λύπης, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν καὶ κατὰ

γοροι και κατηγορούμενοι και μάρτυρες, και ότι συμβιβάζομενοι μεταξύ των, έρχονται ενώπιον της δικαιοσύνης και προβάλλοντας άγνοια των διαπραχθέντων ζωοκλοπών φέρουσι το δικαστήριον εις άμφιβολίας και ούτω άθωούμενοι ζημιούσι μὲν τὸ δημόσιον σπουδαίως, (άφου κατά την όμολογίαν του γραμματέως τού Δικαστηρίου ύπερ τὰς 5,000 δραχ. θά έξοδευθώσιν εις τὰς ύποθέσεις ταύτας), έμπαιζούσι δὲ τὴν δικαιοσύνην και τὴν θρησκείαν διότι συμβιβάζόμενοι διαστρέφουσι τὴν αλήθειαν. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο άναγκάζει ἡμᾶς νὰ χαράξωμεν τὰς όλίγας ταύτας γραμμὰς ὡπως δώσωμεν άφορμὴν τῇ δικαιοσύνῃ νὰ σκεφθῆ άλλως περὶ τῶν πονηρῶν τούτων, ἐφ' ὅσον φρονούμεν ὅτι διὰ νὰ απαλλαγῶσιν οἱ δυστοχεῖς ἐκεῖνοι δῆμοι τοιούτων τεράτων, άνάγκη νὰ ληφθῶσι τὰ ἐξῆς μέτρα Α'.) Νὰ γίνωνται προανακρίσεις δραστήριοι Β'.) Ἐπειδὴ αἱ δίκαι εἶνε πολλαί, άνάγκη τὸ δικαστήριον ὅπως μὴ κατατρίβῃ τὰς πολυτίμους ὥρας του εις τοιαύτας δίκας, νὰ ἀποστέλλῃ καθ' ἑξαμηνίαν ἐκεῖ 3 δικαστὰς μετὰ τοῦ άντισαγγελέως και ἐπὶ τοῦ τόπου νὰ συμπληροῦται τὸ δικαστήριον ἐκ δύο παρέρδρων, οἵτινες νὰ δικάζωσι τὰς δίκας ταύτας και Γ'.) νὰ ἐπιβάλληται βραρεία χρηματικὴ ποινὴ εις τὸν μνηστὴν ἐκεῖνον, ὅστις ἤθελεν ἀποδειχθῆ ὅτι χάριν μικρᾶς ἀμοιβῆς διαστρέφει τὴν αλήθειαν. Ταῦτα φρονούμεν ἡμεῖς ὅτι εἶνε τὰ μόνα μέσα, ἅτινα δύναται νὰ περιορίσῃ τὴν ζωοκλοπὴν και νὰ σωφρονίσῃ τοὺς ζωοκλέπτας, νὰ ματαιώσῃ δὲ και πᾶσαν μεταξὺ τῶν μνηνομένων συνενόησιν και συναλλαγὴν, ἀμοιβαίως καλύπτουσαν τὰ πρὸς ἀλλήλους γενόμενα ἐκ τῆς ζωοκλοπῆς.

— Αἱ φυλακαὶ Σύρου εὐρίσκονται εις τοιαύτην ἀθλίαν κατάστασιν, ὥστε οἱ ἐν αὐτοῖς κρατούμενοι εἶνε ἀξιοῦ ἐπαίνου διότι ἐνῶ δύναται εὐκολώτατα εἶνε δραπετεύσωσιν ἐξ αὐτῶν ἐν τούτοις ἐγκαταρτερούσιν ἐξ ἄκρας ἀταπαρνήσεως μένοντες εις τὸ βρωμῆρὸν και σεσαθρωμένον τοῦτο οἶκρον. Τῆς σαθρότητός των δὲ ταύτης ἐπωφελεύμενος και ὁ εις ὄκαετῆ εἰρκτὴν καταδεδικασμένος Κολονέλος, ἀπέδρα ἐξ αὐτῶν μετὰ τηλικαύτης εὐκολίας, ὥστε ἠδυνήθη βαθμηδὸν νὰ παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ, καθ' ἃ ἠκούσαμεν, και ὄλην τὴν ἀποσκευὴν του. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ φροντίσῃ ὅπως ἐνοικιασθῆ διὰ τὴν τοιαύτην χρῆσιν οἶκρον μᾶλλον ἀσφαλὲς και μᾶλλον εὐάερον.

— Μετὰ μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως και ἀξιοπρεπειᾶς ἐπανηγυρίσθη χεῖς ἡ ἐορτὴ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἐρμούπολεως, ὅστις εἶνε ὁ πρῶτος ναὸς ὃν οἱ Ἐρμούπολιταί ἀνήγειραν εις τιμὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ναοῦ φιλοτίμως ἐδαπάνησεν εις φωτισμὸν και διακόσμησην τοῦ οἴου τοῦ Σ. Ἐπισκόπου Καρυστίας κ. κ. Μακαρίου, ὅστις διαβάς ἐντεῦθεν ὡπως ἀπέλθῃ εις Μύκονον ἰδιαιτέρων αὐτοῦ πατριδᾶ, εὐχρηστήθη νὰ λάβῃ μέρος εις τὴν πανήγυριν κατὰ παράκλησιν τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Ναοῦ.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἐναρξίς τῶν ἐξετάσεων τῶν παιδῶν τοῦ δημοτικοῦ Ὀρφανοτροφείου, καθ' ἃς παρέστησαν ἅπασαι αἱ ἐπιτόπια ἄρχαι και ἰκανὸν πλῆθος ἀκροατηρίου ἐκ πολιτῶν. Ἡ πρόοδος τῶν ὄρανῶν παιδῶν ἀπεδείχθη και κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπαίνων ἀξία, χάρις εις τὴν προθυμίαν τῶν ἐν αὐτῷ διδασκόντων τὰς τέχνας και τὰ πρῶτα γράμματα και εις τὴν ἐπιμελημένην ἐπ' αὐτῶν ἐποπτεῖαν τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τοῦ ἀδελφάτου. Ἰδίᾳ δὲ ἐπὴν ἐθῆ ἡ εις τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις ἐπίδοσις αὐτῶν, ἥς προϊσταται ὁ διευθυντὴς τῶν πυροσβεστῶν κ. Γ. Πάγκαλος, περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ὁποίας και εις τὰ λοιπὰ δημοτικὰ σχολεῖα δεόν νὰ φροντίσῃ ἡ Δημοτικὴ ἀρχή. Περὶ τοῦ καθιδρύματος τούτου θέλομεν ἄλλοτε πραγματευθῆ ἐν ἐκτάσει.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ ἀραβῶνες τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Νικολ. Κ. Γεωργιάδου, μετὰ τῆς πολυφέρρου νεάνιδος κ. Ἐλένης Σαμψωνίδου.

— Ἐν τῇ νοτιῷ Ἀμαρικῇ, παρὰ τὰ σύνορα τῆς Κολομβίας και τῆς Βενεζουέλας ἐγένετο μέγας σεισμός, ὅστις ἐπήνεγκε φοβερὰς καταστροφάς. Ἡ πόλις Καλικούτα μετεβλήθη εις σωρὸν εἰρειπίων· οἱ δὲ φονευθέντες ἀριθμοῦνται εις πεντακισχιλίους.

— Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀβυσσινίας προπαρασκευάζεται ἵνα εἰσβάλῃ εις τὰ Αἰγυπτιακὰ μεθόρια. Ἡ κυβερνήσις τοῦ Κεδίβῃ ἀποστέλλει εις τὰ μέρη ἐκεῖνα στρατεύματα ἐπικουρικὰ.

— Ἀφίκνυτο εις Ἀθήνας οἱ δύο διακεκριμένοι πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος κ. κ. Ἀλεξ. Κουμουνοῦρος και Ἐπαμ. Δελιγεώργης. Ὁ δὲ κ. Ζατμὴς ἀνεβάλε τὴν εις Ἀθήνας ἐπάνοδόν του ἕως τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

— Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξέως τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς πλείονες τῶν 60 βουλευτῶν δὲ θά ἦναι ἐν Ἀθήναις.

— Λέγεται ὅτι ὁ κ. Βούλγαρης δὲν ἐδέχθη τὸ εἰδοποιητήριον τοῦ ἐπάρχου δι' οὗ ἀναγγέλλει αὐτῷ κατὰ τὸ σῆνηθεσ τὴν ἐκλογὴν του ὡς βουλευτοῦ Ἰδρας. Μήπως και οὗτος ἔχει ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς;

— Ἡ προῖξ ἦν λαμβάνει ὁ ἡγεμὼν τῆς Σερβίας μνηστευθεὶς μετὰ τῆς δεσποινίδος Ναθαλίας Κέτσκου, ἐλκούσης μητρόθεν τὸ γένος ἐκ τῆς οἰκογενείας Μουρούζη συμποσούται εις 6,000,000 ρουβλίων. Ἡ μνηστὴ συγγενεὺς μετὰ τοῦ πρίγκηπος Γορτσάκωφ και ἄλλων ἰσχυρῶν βωμουικῶν ἢ βωσσικῶν οἰκογενειῶν.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Συρίας εἰδήσεις ἡ χολέρα βραίνει εις ὕψειν εις τὰ διάφορα μέρη, ἐν οἷς ἐπέσκηψεν. Ἐν Δαμασκῷ ἀπὸ τῆς 20 τοῦ Ἰουλίου συνέθησαν 51 νέα κρούσματα και 101 θάνατοι· ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀπὸ τῆς 20 τοῦ Ἰουλίου μέχρι τῆς 21 τοῦ αὐτοῦ συνέθησαν 6 κρούσματα και 4 θάνατοι, οὐδὲ ἐν δὲ νέον κρούσμα ἐδηλώθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης και περαιτέρω. Ἐν Χαλεπίῳ ἀπὸ τῆς 21 τοῦ Ἰουλίου μέχρι τῆς 26 ἐδηλώθησαν 152 κρούσματα και 104 θάνατοι. Ἐν Βηρυτῷ ἀπὸ τῆς 21 μέχρι τῆς 26 συνέθησαν 69 κρούσματα και 45 θάνατοι, ἐν δὲ Λαοδικείᾳ τῇ 24 συνέθησαν τρεῖς θάνατοι. Ἐκτὸς τούτων 4 ἄλλα κρούσματα ἐδηλώθησαν ἐν Ἀβάνω, συνεπέα δὲ τούτου ἡ γενικὴ διοίκησις τοῦ Λιβάνου ἔλαβε τὰ καταλληλὰ προφυλακτικὰ μέτρα.

Ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις.

Οἱ ἐπαναστάται τῆς Ἐρζεγοβίνης, συμποσούμενοι νῦν εις τρισχιλίους μαχητὰς ὡπλισμένους δι' ὄπλων ὀπισθογεμῶν, πολιορκοῦσι τὴν Τρεβίγγην. Αἱ σλαβικαὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσιν ἤδη ὅτι ἡ Τρεβίγγη ἠλώθη ἐξ ἐφόδου και ὅτι ὁ Σελίμ πικὰς ἐγένετο αἰχμάλωτος· ἀλλὰ τὰ σλαβικὰ ταῦτα θρυλήματα δὲν ἠλήθευσαν μέχρι τοῦδε, εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι οἱ ἐν Τρεβίγγῃ Τούρκοι ἀμύνονται γενναίως. Ἐκ τῶν γενομένων μέχρι τοῦ νῦν συμπλοκῶν σπουδαιοτέρα ὑπῆρξεν ἡ ἐγγὺς τοῦ χωρίου Νεβεσίγγε, τῇ 24/5 συναρθεῖσα. Οἱ Τούρκοι ἠναγκάσθησαν, ὡς λέγεται, νὰ ὑποχωρήσωσι μετὰ σφοδρῶτατον ἀγῶνα, ἀλλὰ και οἱ ἐπαναστάται οὐδὲν ἐκέρδησαν ἐκ τῆς νίκης ταύτης. Ὁ ἐν Ἐρζεγοβίνῃ τουρκικὸς στρατὸς εἶνε εὐαριθμότατος, τὸ πολὺ συμποσούται εις πεντακισχιλίους ἀνδρας. Ἐὰν μὴ σπεύσῃ ἡ Πύλλ νὰ στειλῇ ἰσχυρὰς ἐπικουρίας, τὸ κίνημα τῆς Ἐρζεγοβίνης θά λάβῃ μεγάλας διαστάσεις, καθ' ὅσον Σέρβοι και Μαυροβουινῶται ἐθελονταὶ και Ἀυστριακοὶ Σλάβοι προσέρχονται καθ' ἑκάστην εις βοήθειαν τῶν ἐπαναστατῶν. Αἱ σλαβικαὶ ἐφημερίδες τῆς Δαλματίας, τῆς Κροατίας, τῆς Βοημίας και τῆς Σερβίας φαντάζονται ἤδη ἀπὸ τοῦδε ὅτι Σλάβοι και Ἑλλήνες ὀρέγουσι πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ὄρειων τῆς Ἀλβανίας και ἐπιλύουσι τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, ἐπευφημοῦσι τῆς Εὐρώπης. Φαντάζονται τοὺς Ἀλβανούς, τοὺς Ἑπαιρώτας, τοὺς Θεσσαλοὺς, τοὺς Μακεδόνας, τοὺς Βουλγάρους και τοὺς Κρήτας συναγωνιζόμενους τὸν τελευταῖον ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ βασιλέως και τοῦ βασιλέως· ἰσαυτα και παραπλήσια φαντάσματα εὐκόλως ἀναπλάττουναι αἱ ὑπὸ σφοδρᾶς και παραλόγου ἐξάφνης κατατροχόμεναι κεφαλαί· πλείστοι και μέγιστοι ἀγῶνες πρέπει νὰ καταβληθῶσι, πρὶν ἡ Ἑλλάς και ἡ Σερβία ἔλθωσιν εις συνάντησιν ἀλλήλων ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἰλλυρικῆς χερσονήσου· ἀλλὰ και μικροτέρα ἐὰν ἦτο ἡ ἀπόστασις, εὐχερεστέρα δὲ και ἡ συνένωσις, πάλιν πρέπει νὰ ἀναλογισθῶμεν ὅτι κατὰ τὴν παρομίαν, ἀπολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος και χεῖλεως ἄκρου.

Ὁ ἡγεμὼν Μίλαν ἐπανῆλθεν εις τὴν πρωτεύουσάν του, οὐδὲν κατορθώσας ἐν Βιέννῃ. Ὁ κόμητς Ἀνδράσης εἶπε μετὰ παρηρησίας πρὸς τὸν ἡγεμόνα ὅτι ἡ Αὐστρία θά καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως βελτιώσῃ τὴν θέσιν τῶν ἐν Ἐρζεγοβίνῃ και Βοσνίᾳ χριστιανῶν, ἀλλὰ θά ἀντενεργήσῃ πάσῃ δυνάμει εις πᾶσαν ἀπόπειραν, ἀποβλέπουσαν πρὸς τὴν πραγματοποίησην τῆς μεγάλης σερβικῆς ἰδέας. Ἡ ἰδρυσις μεγάλου νοτιοσλαβικοῦ κράτους ἀντιβῆσεν πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Αὐστρίας. Ὡστε ὁ Μίλαν οὐδαμῶς κατῴρθωσεν ἐν Βιέννῃ νὰ διαδέσῃ τὴν αὐστριακὴν πολιτικὴν ὑπὲρ τοῦ νοτιοσλαβικοῦ κινήματος, ἐπανέκαμψε δὲ εις τὰ ἴδια ἀσφόδρα δυσχερεστημένους ὡς λέγουσιν αἱ ἐφημερίδες.

Καθ' ἃ γράφουσιν ἐκ Βελιγραδίου εις σπουδαίαν γερμανικὴν ἐφημερίδα μέγας ἐπικρατεῖ ἐρεθισμὸς ἀπανταχοῦ τῆς Σερβίας. Τοῦ Μίλαν οἱ ὑπῆκοοι δὲν πιστεύουσιν ὅτι μόνον χάριν ἀραβῶνων ἀπῆλθεν ὁ ἡγεμὼν εις Βιέννην· περιμένουσι δὲ ἐναγωνίως τὴν ἐκεῖθεν ἐπιστροφὴν του ὅπως μάθωσιν ἂν τέλος πάντων θά τοῖς δοθῇ νεῦμα νὰ σπεύσωσιν εις βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν. Μεθ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις τῶν βιεννικῶν και τῶν οὐγγρικῶν ἐφημερίδων, εἶνε τῶν ἀδυνάτων νὰ διατηρήσῃ ἡ Σερβία οὐδετερότητα, ἐὰν παραταθῆ ὁ τῆς Ἐρζεγοβίνης ἀγῶν. Οἱ Σέρβοι ὑποπέουσιν ὅτι λαμβάνει δῆθεν ἐν τοῖς γινομένοις ὁ δάκτυλος τῆς Αὐστρίας και ὅτι ὁ κόμητς Ἀνδράσης θά ἀποβάλῃ τὸ προσωπεῖον, ὅταν, ἔστω και ἐμμέσως, δι' ἐθελοντῶν δηλαδὴ, συμμετάσχωσι τοῦ ἀγῶνος ἡ Σερβία και τὸ Μαυροβούνιον. Ἐν τούτοις ἀξιοματικοὶ και ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς μεταβαίνουσι καθ' ἑκάστην εις τοῦ πολέμου τὸ πεδῖον διὰ Κροατίας και Δαλματίας. Ἐγένοντο δὲ ἐν Βελιγραδίῳ συνεισφοραὶ 3,000 δουκάτων, και συναυλία ὑπὲρ τῶν ἐπαναστατῶν και θεατρικαὶ παραστάσεις, ἐνθα ὤρθησαν ἀνηρτιμέται αἱ εἰκόνας τοῦ Μίλαν, τοῦ Νικολάου και τοῦ Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἀμνηχανίαν τῆς Πύλλης φαίνεται ὅτι ζητοῦσι νὰ ἐπωφεληθῶσιν οἱ Μιριδίται τῆς Ἀλβανίας ὅπως ἀνακτήσωσιν τὴν παλαιάν αὐτονομίαν των· ἀπειλοῦσιν ὅτι θά ἐπιλάβωσιναι και αὐτοὶ τῶν ὄπλων, ἐὰν μὴ ἀπολύσῃ τῶν δεσμῶν ὁ Σουλτάνος και μὴ ἀποκαταστήσῃ εις τὴν ἀρχὴν τὸν υἱὸν τοῦ τελευταίου ἡγεμόνος των Βισδῶδο. Ἄχρι τοῦδε ἀδύλον ὑπάρχει

κατὰ πόσον ὑποστηρίζονται οἱ Μιριδίται ὑπὸ τοῦ Νικολάου· βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἐκ μὲν τῆς Κετίγγης ἐστάλησαν εις Ἐρζεγοβίνην 660 τουφέκια και 2 πυροβόλα, μεταξὺ δὲ Κετίγγης και Πετροπούλεως ἀδιάλειπτος διενεργεῖται τηλεγραφικὴ ἀλληλογραφία. Ἐὰν ἀληθεύῃ ὁ ἐκ τῆς βωσσικῆς πρωτεύουσας ἀναποκριτὴς τοῦ «Νέου Ἐλευ. Τύπου», ἡ Ἐρσοσία, γινώσκουσα ὅτι τὸ φιλοπόλεμον κόμμα ἐν Μαυροβούνιῳ εἶνε πολὺ ἠρεμισμένον κατὰ τῆς οὐδετερότητος τοῦ ἡγεμόνος του και ὅτι κινδυνεύει οὗτος, ἐὰν δεινωθῶσι περισσώτερον τὰ πράγματα, νὰ κηρυχθῆ ἐκπτώσις τοῦ θρόνου, κλίνει πᾶς νὰ τὸν ἀφήσῃ ἐλεύθερον ἐν τῇ ἐνεργείᾳ του και νὰ συνηγάρησῃ μάλιστα ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει ἤττις και ἀποτυχίας, προβαλομένη τὸ ἀνώμικλον τῶν περιστάσεων και τὴν κρίσιμον τοῦ Νικολάου θέσιν ἀπέναντι τῶν ὑπῆκόων του.

Τὴν ἀναπόκρισιν τοῦ «Νέου Ἐλευ. Τύπου» νομίζομεν, ἐὰν μὴ ψευδῆ, τοῦλάχιστον ὑπερβολικὴν και πρῶτον, διότι, οἰοῦμεν ἀδήποτε και ἂν ὑποτεθῆ ἡ λύσις τοῦ δράματος, αἱ τρεῖς ἀνατολικαὶ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἀπὸ κοινῶ. Ὁ βιενναιὸς αὐτοκράτωρ ἐδημοσίευσεν προκήρυξιν τῆς ἐν Βελιγραδίῳ ἐπιτροπῆς προσκαλοῦσαν τοὺς Σέρβους νὰ δράμωσιν εις βοήθειαν τῶν ἀέν τῇ Ἐρζεγοβίνῃ αἰμασσόντων ἀδελφῶν.

Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουίνου περιμένεται ὡς λέγουσιν εις Βιέννην, ὅπως αὐτοπροσώπως ποιήσῃ καταληπτὸν εις τὴν αὐστριακὴν κυβερνήσιν, ὅτι τὸ Μαυροβούνιον δὲν δύναται πλέον νὰ τηρήσῃ οὐδετερότητα. Μέχρι τοῦδε, δισχιλίοι Μαυροβουινῶται ἠνώθησαν μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν.

Κατὰ τὸν «Νέον Ἐλεύθερον Τύπον» ἡ αὐστριακὴ κυβερνήσις ἀπεφάσισε νὰ ἀποκηρύξῃ πᾶσαν ἰδέαν περὶ προσαρτήσεως τῆς Ἐρζεγοβίνης εις τὸ αὐστριακὸν κράτος. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀποκλείει ἐνδεχομένην τινὰ ἐπέμβασιν. Αὐστριακοὶ στρατοὶ ἀποστέλλεται εις Δαλματίαν· τῇ ἐσπέρᾳ τῆς σήμερον ἀφικνεῖται εις Τεργέστην ἐν ὀλόκληρον σύνταγμα πεζικοῦ, ὅπερ ἀποπέλει αὐριον εις Δαλματίαν. Ἐκ τῶν σλαβικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Αὐστρίας ἀπέρχονται εις τὴν Ἐρζεγοβίνην ἐθελονταί, οἱ πλείστοι καλῶς ὡπλισμένοι.

Ἡ βιενναιὰ ἐφημερίς «Μεταρρυθμισίς» ἐν ἄρθρῳ ἐπιγεγραμμένῳ ἀπὸ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος· λέγει ὅτι ἡ ἐπαναστασις τῆς Ἐρζεγοβίνης θά ἐπενεργήσῃ πολὺ και ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἥτις ἔχει καθῆκον νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζητήματι ἐντολήν της. Ἡ «Μεταρρυθμισίς» ἐκπράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ Ἕλληνες, ἀναλογιζόμενοι τὸ παρελθὸν και τὸ μέλλον, δὲν θά μείνωσιν ἀμέτοχοι τοῦ ἀγῶνος. «Ἦναι τοῖς πᾶσι καταδήλος (λέγει ἡ «Μεταρρυθμισίς») ἡ ἐπὶ τὴν λύσιν τοῦ ἀνατολικῷ ζητήματος μεγάλη σημαντικότης τῆς Ἑλλάδος. Ἐναγκαζόμενοι τῶν ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἀγῶνος ἠρωικῶν ἐργῶν, ἐμποροῦμεν νὰ συμπεράνωμεν ὅποια ἔσται ἡ συμπτᾶσις τῶν μεγάλων Ἑλλήνων. Ἡ Ἑλλάς, οὗτα σήμερον κράτος ἀνεξάρτητον, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κηρύξῃ πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας· ἡ Ἑλλάς ἔχει στρατὸν ἀξιόλογον . . . » Ὁ φιλέλληνας συντάκτης τῆς «Μεταρρυθμισέως» μεταγράφει ἐκ τοῦ ἀξιοματικοῦ δεβελὰκ τὰ κατὰ τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Ἄλλ' Ἑλλάς ἔχει πολὺ ὀλιγοτέρας δυνάμεις ἢ ὅσας ἀπὴριθμησεν ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον ὁ προμνημονευθεὶς ἀξιοματικὸς τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελέου. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ μένῃ ἡσυχᾶς.

Ἀναγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι ὁ αὐτοῦτι πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ὑψηλάντης διελέχθη ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ ἡγεμόνος Μίλαν και τοῦ κόμητος Ἀνδράση. Μακρὰ ἔκθεσις, περιέχουσα τὸ ἐξαγόμενον τῶν διαλέξεων τούτων ἐπεστάλη λίαν κατεσκευασμένως πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. Βί: ἰταλικὴν τινὰ ἐφημερίδα ἐπιστέλλουσιν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι ἐπικεῖται ἡ ἀποχώρησις τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη και ἡ σύστασις νέας κυβερνήσεως ἐκ τῶν διαφόρων ἀποχωρήσεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Κουμουνοῦρου. (Κλειώ.)

Μνημόσυνον.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 10 Ἰσταμένου, τελεῖται μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου και μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργείας ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸ ἐνός ἔτους ἐν ἀνθηρᾷ ἡλικίᾳ ἀποβιώσαντος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ.

Ὅθεν παρακαλοῦνται φίλοι τε και συμπολίται ἵνα μετὰ τῶν συγγενῶν του ἐνώσωσι τὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις των ὑπὲρ ἀναπαύσεως φίλου πολυτίμου και συμπολίτου προσφίλους.

ΜΗΧΑΝΑΙ.

Μηχαναὶ ραπτικῆς δι' οἰκογενείας, ράπτας, ὑποδηματοποιούς και δι' ὅποιανδήποτε ἐργασίαν παλοῦνται εις τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Νικ. Καροῦτση.

Ὁ συντάκτης και ὑπεύθυνος

Γ. ΚΥΤΡΙΑΚΗΣ.